

at Udvalget havde været enig i at indstille denne Post til at udgaa, troede jeg, det hidrørte fra, at intet af de ærede Medlemmer i Udvalget havde haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med Beskaffenheden af disse Lokaler. Det undrede mig derfor at høre, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 5 Valgfreds (Bille) kjendte disse Lokaler og ikke destomindre havde været enig i, at Posten skulde udgaa. Jeg maa da antage, at han ikke har gjort Bekjendskab med de indre Dele, men kun er kommen i Forstuen, thi jeg er vis paa, at Enhver, som har høvt Leilighed til at gøre sig bekendt med disse Lokaler, vil bevinde, at de i Ugenomsmaessighed og Utilstrækkelighed søge deres Ege. Naar man kommer derop, skal man stubbe sig frem mellem uhyre Bjerge af Protokoller og Rækker af Reoler og Pulte. Det er aldeles umuligt for Væggfolk, som komme derop, at finde sig tilrette i denne Labyrinth. Hvorledes Pantekontorets Personale selv kan hitte Rede i alle disse Dokumenter og Protokoller, maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaa. Jeg indrømmer, at der ikke destomindre er god Orden deroppe, men jeg indser ogsaa, at det umuligt kan blive ved at gaa i ret lang Tid endnu; i et Kontor som Pantekontoret voger det Materiale, som det beskæftiger sig med, Dag for Dag, og det vil være meget søie Tid, irden det bliver en komplet Umulighed at holde Orden deroppe, naar man ikke faar bedre Lokaler; i alt Fald bliver det aldeles umuligt for Publikum at faae Dplysninger, naar Lokalerne og Apparaterne blive ved at befindes sig i den Tilstand som nu. Man kan maasse sige, at Publikum ikke har noget der at bestille, og at de kan forlange Udskrifter af Protokollerne, hvis de ville have Dplysninger; men jeg skal dertil gjøre den Bemærkning, at, hvis Expeditionen skulde gaa for sig paa den Maade her i Brevskriverkontoret ligesom i Almindelighed i de andre Kontorer, vilde det være nødvendigt at anskaffe mindst det dobbelte Personale til Kontorets Betjening, saa jeg anser det for at være i det Offentliges egen velforstaaede Interesse at bevare den Forretningsgang, som for Tiden bruges, nemlig at Folk faae Lov til selv at komme ind og søge deres Dplysninger direkte af Panteprotokollerne, uden at rekvirere Udskrift. Jeg maa tilstaa, at der heller ikke i Betænkningen staa noget om, at man har draget i Tvivl, at disse Udgifter ere paatrængende nødvendige; men naar man ikke drager det i Tvivl, forstaaer jeg ikke, hvorledes man egentlig kan slaa sig til Ro med den Motivering, som findes i Betænkningen, for at negte disse Udgifter. Det siges kun der, at det er i høi Grad ønskeligt, at det Sameieforhold ophæves, som bestaar mellem Kjøbenhavns Kommune og Statskassen, og at man antager, at Bevillingen af denne Udgift vil vanskeliggjøre en saadan Ophævelse. Nu vil jeg dog rigtignok gjøre den Bemærkning, at den Gjensid, som der her er Tale om, og som altsaa er i

Sameie, er et meget stort Bygningskomplex; hvilken Værdi det har, skal jeg ikke faa lige kunne bedømme, men jeg anslaaer den dog til et Par Millioner Kroner. Om der nu kommer en 20,000 Kr. mere eller mindre til, vil sandelig ikke spille nogen Rolle med Hensyn til Vanskeligheden af at ophæve dette Sameieforhold. Hvad tænker man sig, egentlig talt, naar man siger dette, at man vil søge at fremtvinge Ophævelsen af dette Sameieforhold? Nu sætter jeg, at man i Morgen eller i Overmorgen bliver enig om at ophæve Sameiet — det bliver man naturligvis ikke, men jeg sætter, at man bliver det —, saa vil jo dog ikke derfor Sambrugsforholdet strax ophøre. Kommunen kan ikke rykke ud af sine Lokaler, og Staten kan heller ikke rykke ud af sine, forinden der kommer andre; men Lokaler af den Beskaffenhed og det Omfang lade sig ikke tilveiebringe paa en Stund. Derimod gjorde den høitærede Justitsminister os opmærksom paa, at Staten ikke vil indlade sig paa at træffe definitiv Bestemmelse om, hvilke Lokaler den fremtidig vil erhverve, forinden man havde Sikkerhed for, hvorledes det gik med Retsreformen, saa at man altsaa først da vilde tage sin Beslutning om, hvor vidt Staten skulde beholde de gamle Lokaler eller anskaffe sig andre. Det er altsaa Noget, der ligger langt fremme i Tiden at skaffe andre Lokaler til Statens Benyttelse; men dermed vil da ogsaa Spørgsmaalet om effektiv Ophævelse af Sameie- eller Sambrugsforholdet være udfødt indtil Videre, og jeg tror derfor, at det vilde være meget ilde betænkt, om man i Tillid til, at dette Forhold blev løst i en nærmere Fremtid, vilde udsætte at bevilge et Beløb, som virkelig er paatrængende nødvendigt. Pantevæsenet er en af de vigtigste Brancher af vort Retsvæsen, og jeg tør sige: den Branche, hvor Orden, Punctilighed og Nøiagtighed er allerneest nødvendig, saa jeg synes, at det vilde være ufor-svarligt, om Rigsdagen virkelig ved Regtelsen af den forlangte Bevilling umuliggjorde Kontoret at holde den nødvendige Orden i sine Forretninger. Jeg skal derfor meget indtrængende anbefale, at det høie Thing ikke stemmer for Forslaget under Nr. 159.

N. N. Jensen: Jeg begjærede Ordet i Gaar, da det ærede Medlem for Odense (G. Koch) talte, og det var, fordi jeg ønskede at udtale mig angaaende de Kontrakter, der ere sluttede med adskillige Garnisonsbyer. Efter den Anmodning, der er stillet af den høitærede Foruand, skal jeg indskrænke mine Udtalelser til det mindst Mulige, men jeg kan ikke finde mig foranlediget til fuldstændig at frasalbe Ordet. Jeg tilstaa, at jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal selvsjælgelig som Militær kun kan ønske, at Udselingerne i de forskjellige Garnisonsbyer faae det i enhver Henseende saa godt som muligt, og at jeg fuldstændigt vedkjender mig at være en Tilhænger af Kaserneringsystemet;